

ERKEK ADAYLAR İÇİN SINAV PARÇASI

(Borazanlar çalar, Hamlet'ten başka herkes çıkar.)

HAMLET: Ah! Şu et yığını keşke erise, erise de bir damla çiy hainle gelse. Yahut, Tanrı kendi canına kıymayı insana yasak etmeseydi. Yarabbi, yarabbi! Bu dünyanın her hali bana ne kadar bitmiş, bozulmuş, ne kadar tatsız boş geliyor. Yazık ona, yazık! Yolunmıyan otları tohuma kaçmış bir bahçeyi andırıyor. Tabiatla ne kadar yabani, zararlı şey varsa içini sade onlar bürümüş. Böyle olacaktı ha! Öleli daha iki ay geçti. Yok, o kadar bile değil, iki ay bile değil. Hem öyle mükemmel bir hükümdardı ki, bunun yanında, Satyr'ın yanına Hyperion gelmiş de durmuş sanılırdı. Hem annemi öyle severdi ki rüzgârların yüzüne hızla düşmesine bile razı olmazdı. Ey gökler, ey yer! Hatırlamasam olmaz mı? Doydukça iştihası artıyormuş gibi kollarını babamın boynundan nasıl ayırmazdı. Sonra bir ay içinde... Düşünmiyeyim daha iyi. Ey ruh düşkünlüğü, senin adın kadın olmalı! Bir aycağız... zavallı babamın ölüsünün ardından, Niobe gibi gözyaşı içinde giderken giydiği ayakkabıları bile eskimeden... o kadın, evet aynı kadın... Tanrım! Muhakemeden nasibi olmyan bir hayvan bile daha uzun zaman acınırdı... amcamla evlendi, babamın kardeşiyle. Ama ben Herakles'e ne kadar benziyorsam o da babama o kadar benzemez. Bir ay içinde. Sahte gözyaşlarının tuzundan yanan gözlerinin daha kızılığı geçmeden evlendi. Ah! bu kadar ateşle haram döşeğine koşmak ne suçlu bir seğirtiş! Bu işin ne başında hayır var ne sonu hayır çıkar. Ama benim içim parçalanacak, çünkü dilimi tutmaya mecburum.

HAMLET

Yazan: William SHAKESPEARE

Çeviren: Orhan BURİAN

Milli Eğitim Basımevi, 1989, s. 19 – 20.

I.Perde, II. Sahne

KADIN ADAYLAR İÇİN SINAV PARÇASI

GELİN - (Komşu'ya) Bırak vursun. Beni öldürsün diye geldim buraya, beni onlarla birlikte kaldırsınlar diye. (Ana'ya) Ama onun elleriyle değil, kancalarla, orakla, hem de zor kullanarak, kemiklerimi kırasıya. Bırak vursun! Bilsin ki ben temizim; bilsin ki ben çılgın olabilirim, ama göğüslerimin aklığını hiçbir erkeğe açmamış bir kız olarak gömebilirler beni. Ötekiyle kaçtım. Kaçtım! Sen olsan sen de giderdin. İçi dışı yarayla dolu, arzudan yanıp tutuşan bir kadındım ben; oğlun da, kendisinden çocuklar, toprak, sağlık umduğum bir avuç suydu; ama öteki, çalılıklarla tıklı, karanlık bir ırmaktı, sazlarının fısıltısını, mırıltılı türküsünü getiriyordu bana. Soğuk sudan bir küçük çocuğa benzeyen oğluna uydum ben de; ötekiyse, yüzlerce kuş saldı üstüme, bu kuşlar yolumu tuttular, beyaz beyaz kırağı bıraktılar yaralarım üzerinde, zavallı, sararıp solmuş bir kadının, ateşle okşanmış bir kızın yaraları üzerinde. İstemezdim, unutma ki, ben de istemezdim! Oğlun benim yazgımdı, ona ihanet etmiş değilim; ama ötekinin kolu, denizin çekmesi, boğanın itmesi gibi sürüklüyordu beni, her zaman da sürükleyecekti, her zaman, her zaman; kocamış bir kadın olsam da, oğullarımın oğulları saçlarımdan tutsa da! (Bir komşu girer.) Sus! Sus! Al öcünü, işte karşıdayım! Bak boynum ne yumuşak; bahçedeki bir yıldız çiçeğini koparmaktan daha az zahmet ister. Ama onurumla oynama! Temizim ben, yeni doğmuş bir kız kadar temiz. Sana bunu ispat edecek kadar da güçlü. Yak ateşini, elimizi içine sokalım; sen, oğlun adına, ben de vücudum adına. Elini ilk çeken sen olacaksın.

“Kanlı Düşün”; Federico Garcia Lorca.

Bütün Oyunları 1 Kanlı Düşün -Yerma -Bernarda Alba'nın Evi.

Çevirenler: Turan Oflazoğlu, Tahsin Saraç

İstanbul: Adam Yayınları, 1982.

Sayfa: 80- 81